

JOHANNES S. H. BJERG

NOAH'S EGGS - NOAHS ÆG

III

2014

© 2014 - 2016 Johannes S. H. Bjerg
Reprints or citations from this book require written permission
from the author.
Gratitudes to Shloka Shankar for checking the English text

Other books by the author:

Penguins/Pingviner
122 haiku

Parallels/Paraleller

Threads/Tråde

The Paper Bell Lessons/
Papirklokkebelæringerne

Notes 10 11 -12/
Noter 10 11 -12

Like a Plane/
Some et fly

Noah's Eggs / Noahs æg
parallel haiku

Sunday Afternoon/
Søndag eftermiddag

23.45

moon/måne

Beatitudes
Saligprisninger

K.I
haibun

K II

Conversations with a Ghost
Samtaler med et spøgelse
haibun

The Room / Værelset
Haibun

Noah's Eggs III / Noahs æg III
parallel haiku

first dream

spending the first day

I slice
carrots

*gazing at a cross
in the sky*

in
Vishnu's
left
nostril

*I decide I'm not
Constantine*

første drøm

bruger den første dag

jeg skiver
gule
rødder

*på at stirre på
et kors på himlen*

i
Vishnus
venstre
næsebor

*jeg beslutter at jeg ikke
er Konstantin*

soft
licorice

got an HD tv-box

the day
has grown

old trinitron heroes

with 18 minutes
of lethargy

now have blackheads

blød
lakrids

flik en HD tvboks

dagen er
tilaget

*nu har
gamle trinitronhelte*

med 18 minutters
sløvhed

hudorme

first week

just as I thought

I've been
silent

we live in a bubble

for 1/52
of this year

of rain

første uge

ligesom jeg troede

jeg har været
tavs

vi lever i en boble

for en 1/52
af dette år

af regn

in
the middle
ear

inside

a fridge
or a
universe

January's rain

humming

January's rain

i
mellemøret

inde i

et
køleskab
eller
et univers

januars regn

der
brummer

januars regn

sleepless
again

from here to there

this is
how

the snow that melted

time is
stretched

has settled as fog

søvnløs
igen

herfra og dertil

det er
sådan

sneen der smeltede

tiden
strækkes
ud

har sat sig som tåge

there's
no
thing

*the muffled rumbling
of the train*

and
the wind

and a perching crow

and
the wind

*all the fun
of Kali Yuga*

der
er
ingen
ting

*den dæmpede
rumlen fra toget*

og
vinden

*og en krage
på en gren*

og
vinden

*al den morskab
i Kali Yuga*

in a heart
shaped
box

*"If you plan to go to Mercury
to enjoy its displays of light when
the solar wind blasts away
its sodium atoms, you better pack
plenty of sun screen lotion. It's
450C° on the surface ..."*

heart
shaped
chocolates

*I open the door to get a sense of the
unrelenting wind and how cold it is and
decide I don't really need anything from the
shops.*

from 2
Christmases
ago

*third Sunday
I see the sun
on tv*

i en hjerte
formet
æske

*"Hvis Du har planer om, at tage til Merkur
for at nyde dens lysshows, når solvinden
blæser dens natriumatomer væk, gør du
klogt i at pakke godt med solcreme. Der
er 450C° grader varmt på overfladen ..."*

hjerteformede
chokolader

*Jeg åbner døren, for at få en fornemmelse
af vinden og hvor koldt, det er og bliver
enig med mig selv om, at jeg ikke har brug
for noget fra Brugsen i dag.*

fra for
2 juler
siden

*tredje søndag
jeg ser solen
på tv*

gathering
the crumbles

evergreens

of three
tobacco pouches
into one

the vine

I hear
the wind
has died
down

the garbage bins

samler
resterne

stedsegrøn

af tre pakker
tobak
sammen i een

eфеuen

hør!
vinden
har lagt
sig

og skraldespandene

after
digging

*this
weather map*

there's
a (w)hole

*looks like the cold
old days*

that's
some
thing

*something's
threatening
from the East*

efter
graveriet

*det dér
vejrkort*

er der
et helt hul

*lignet noget
fra de gamle
kolde dage*

det' da
noget

*noget truer
fra øst*

hanging
without
hooks

*written
in soft
dough*

faint
winter
light

*the calendar
of saints*

on
a nail

*begins
with A*

hænger
uden
kroge

*skrevet
i blød
dej*

vinter
lys

*helgen
kalenderen*

på
et
søm

*der starter
med A*

Bathing Day

as it is:

my brain
thinks of itself

*liquid water
rains away*

thinking

the frozen

The Danish name for Saturday is "lørdag", the name comes from the old "Laugsdag", "laug" is an old word for "bath/bathing", "dag" is day: bathing-day

Bade
dag

som det er:

min hjerne
tænker på
sig selv

*flydende vand
regn er væk*

tænkende

det frosne

I
saw
it

before time

our
star

not sand nor sea

on
Candlemass
day

*a lot to be said
more to recall*

jeg
så
den

før tiden

vor
stjerne

hverken sand eller sø

Kyndelmissé
dag

*meget skal siges
mere skal huskes*

could
it be

one and a half

slower

*of these
rusty brown
pills*

winter
light

and living should be

o.k.

kunne
det være

halvanden

langsommere

*af de rustbrune
piller*

vinter
lyset

og livet sku' bli'

o.k.

completing
the world

tat tvam asi

climbing

and that includes

vines

the cradle of wind

fuldender
verden

tat tvam asi

klatrende

og det inkluderer

vin

vindens vugge

business
as usual

*golden age
of the universe*

no ruminants

*(stars are still "born"
and the sun works o.k.)*

in the
weather
forecast

*I hoover
the toilet floor
twice*

alt
som det
plejer

*universets gyldne
æra*

ingen
drøvtyggere

*(stjerner "fødes" stadig
og solen virker o.k.)*

i
vejrudsigten

*jeg støvsuger
toiletgulvet
to gange*

I can
do this

between stations

touch
my
nose

I frame the sun

in
dark
ness

with four fingers

jeg kan
gøre det

mellem stationer

røre
min
næse

indrammer jeg solen

i
mørke

med fire fingre

see

in this dream

the
moon

*she knows
who she is*

the
cigarette

*my (lost) schizophrenic
friend*

getting
smaller

se

i denne drøm

månen

*véd hun
hvem hun er*

cigaretten

*min (fortalte) skizofrene
ven*

blicher
mindre

soundlessly

*didn't we row
our boat out*

the cloud
cracked

*to the edge
of sanity*

on a
Thursday

and became mackerels?

lydløst

*roede vi ikke
vor båd ud*

revnede
skyen

*til fornuftens
rand*

på en
torsdag

og blev til makreller?

taking
in

searching for one constant

spots
of
yellow

among many

eyes
made
from
stars

I end up with a mayfly

ind
tager

leder efter én konstant

gule
pletter

blandt mange

øjne
lavet
af
stjerner

*og ender op med
en døgnflue*

here
in
the sun

in winter too

where
the city
is

the buzzing

your
body

of the I-fly

her
i
solen

også om vinteren

hvor
byen
er

den summende lyd

din
krop

af jeg-fluen

officially
spring

*Bach for
accordion*

will
the trees
of Kiev

*the pedestrian
tunnel*

shoot
red?

*becomes
a cathedral*

officielt
forår

*Bach for
harmonika*

vil Kievs
blade

fodgængertunnelen

springe røde
ud?

*bli'r en
katedral*

on
a Tuesday

homecoming

before
eternity

the dust lies

I am

where I left it

på
en Tirsdag

hjemkomst

før
evigheden

støvet ligger

er
jeg

*hvor jeg
forlod det*

with
the slowness

of course

of
March clouds

*the first songbird's
song*

March clouds

*sounds like
screaming*

med
martsskyers

selvfølgelig

langsommelighed

*lyder den første
sangfugls sang*

martsskyer

som skrig

still
cotaining

*there it is
that other star*

everything
I was
born
with

above

and
mucus

*our
starset*

indeholder
stadig

*den er dér
den anden stjerne*

alt
jeg
blev
født
med

over

og
slim

*vor
stjernenedgang*

I didn't
drop
from
anywhere

*disturbing
its peace*

just
a climbing
man

I dig out a sardine

with aching
shoulder blades

*from its tin
coffin*

ikke
nedfalden
nogetsteds
fra

fredsforstyrre

blot en
klatrende
mand

jeg graver en sardin ud

med ømme
skulderblade

*af dens
tinkiste*

spring
equinox

*with Palestrina
in my ears*

I
in
hale

*the potholed
road*

latent
trees

*extends to
the stars*

forårsjævndøgn

*med Palestrina
i ørerne*

jeg
inhalerer

*forlænges denne
hullede vej*

latente
træer

til stjernerne

Age of Narcissus

see:

a fly

our offspring

a bit

of the universe

registers

will be islands

a bit

of the universe

Narcissus' tidsalder

*se:
en flue*

vort afkom

*en bid
af universet
registrerer*

vil være øer

*en bid
af universet*

here
far from
the sun

*another job
she didn't
get*

kids

*my biggest
problem*

on
skateboards

*is a tickling
nose hair*

her
langt
fra solen

*endnu et job
hun ikke
fik*

unger

mit største
problem

på
skateboard

*er et næsehår
der kilder*

blooming
cherry plum

*trying
to become
who I'm not*

none
of those
flowers

*I give my
fantasy son*

will be a river

a heart of smoke

blomstrende
mirabella

*i forsøget på
at blive én
jeg ikke er*

ingen
af disse
blomster

*giver jeg
min fantasi-søn*

vil blive
en flod

*et hjerte
af røg*

first
fly
of
spring

*worn
and with holes*

a winter's
dirt

*my once
blue suede shoes*

comes
in
handy

*are as smooth as
Jobim's Wave*

forårets
første
flue

*slidte
og hullede*

en vinters
snavs

*mine engang
blå ruskindssko*

kommer
lige
tilpas

*er smidige som
Jobims Wave*

»ah
she's the
friend
with the arm«

*in a
tiny room behind
my eardrum*

I fail
to see

*all the concerts
I've ever been to*

how that makes
her special

*become one
humming note*

»ah
det er
veninden
med armen«

*i et lille værelse
bag trommehinden*

jeg kan
ikke se

*bli'r alle koncerter
jeg har været til*

hvorfor dét
gør hende
til noget
særligt

til én brummetone

should
I romanticize
them

dreams come true

the holes
in my shoes

*I dreamed
of a headache*

I made
by walking?

*and woke up
with one*

skulle jeg
romantisere
dem

*drømme
bliver virkelighed*

hullerne
i mine sko

*jeg drømte
om en hovedpine*

jeg lavede
ved at gå?

*og vågnede
op med een*

»it's
harassment!«

*angels
or
mermaids*

I shout
at the birch

*something's
swimming around*

spreading
its pollen

my pineal gland

»det'
chiikane!«

*engle
eller
havfruer*

råber jeg
til birken

*noget
svømmer rundt om*

der spreder
sine pollen

*min
koglekirtel*

how small
they are

*that's new
to me*

Mars
in the void

*my eyes
bronchi
my nose*

the i
in universe

*are jelly-fish
factories?*

hvor er
de små

*det er nyt
for mig*

Mars
i tomrummet

*mine øjne
bronkier
min næse*

i'et
i universet

er vandmandsfabrikker?

pear
blossoms

*around
every pay day*

some grow up

I sorta understand

to become
clouds

linear time

pære
blomster

*omkring
hver
lønningsdag*

nogle vokser op

forstår jeg næsten

til at blive
skyer

lineær tid

yea
there's
the lilacs

*on tv
the world
ends again*

I rewind
the tape

(after all it's the weekend)

with
Naná's
berimbau

*I write prunes
on the shopping list*

jep
der er
syrenerne

*på tv
går jorden
under igen*

jeg spoler
båndet tilbage

(det er trods alt weekend)

dét med
Nanás
berimbau

*jeg skriver svesker
på indkøbslisten*

parting a melon

*the abyss
between*

I notice
the trees

*your knowledge
and your ability*

have swallowed
the church again

*that's where
the liquid shark
swims*

deler en melon
i to

*afgrunden
mellem*

ser jeg
at træerne

*din viden
og din evne*

har slugt
kirken igen

*det' der
den flydende haj
svømmer*

effortless

*across
the globe*

the air
triples
its weight

*insomniacs
notice*

without
falling

*how carefree
night trains are*

uden
anstrengelse

*over alt
på kloden*

tredobler
luften
sin vægt

*lægger søvnløse
mærke til*

uden
at falde

*hvor bekymringsløse
nattog er*

that
creaking

*two thirds
of me*

in my
left shoulder

is dark energy

molecules
from Mt. Meru

*that goes
for the light bulb too*

den dér
knirken

*to tredjedele
af mig*

i min
venstre skulder

er mørk energi

det' molekyler
fra bjerget Meru

*det samme gælder
for lyspæren*

there's magic
in my nose

*the one
planet*

I inhale
grass semen

*where we know
life exists*

and sneeze out
jelly-fish

*has ice cream
too*

der er magi
i min næse

*på den ene
planet*

jeg inhalerer
græs-sæd

*hvor vi ved
at livet findes*

og nyser
vandmænd
ud

*er der også
flødeis*

eating
a melon

*stating
the obvious*

on the third
stone from
Sol

*even the mirrored
heron
(perpetually stabbing itself
in a haiku)*

that's a gift
too

yawns

at spise
en melon

*at konstatere
det selvindlysende*

på den tredje
klippe fra
solen

*får selv den spejlede
hejre
(kontinuerligt spiddende sig selv
et i haiku)*

det er også
en gave

til at gabe

do
I drink
water

only on Earth

so that my nose
and eyes

small insects drown

can run?

*in liquid
candle wax*

drikker
jeg vand

kun på Jorden

for at min næse
og mine øjne

drukner små insekter

kan løbe?

i flydende stearin

Morpheus'
betrayal

while waiting

three caws
of a crow

for it to happen

before
dawn

it happens

Morfeus'
forræderi

mens jeg venter

tre kra-kra
fra en krage

på at det skal ske

før
solopgang

*sker **det***

this
midsummer

*ignoring
my repeated
rejections*

we drown
the witch

what persistence

instead

little fly

denne
midsommer

*ignorerer
mine gentagne
afvisninger*

drukner vi
heksen

hvilken ihærdighed

i stedet

lille flue

faith
and that
voice

*in an
Earth-based*

consisteth
not

language

of ravens

*sun
rise*

troen
og dén
stemme

*på et
Jord-baseret*

ere
ikke

*sprog
af ravne*

*sol
opgang*

I can
do
this

*naming gods
after things found
on the road*

stare

that's it

into air

for this Sunday

jeg kan
gøre
dette

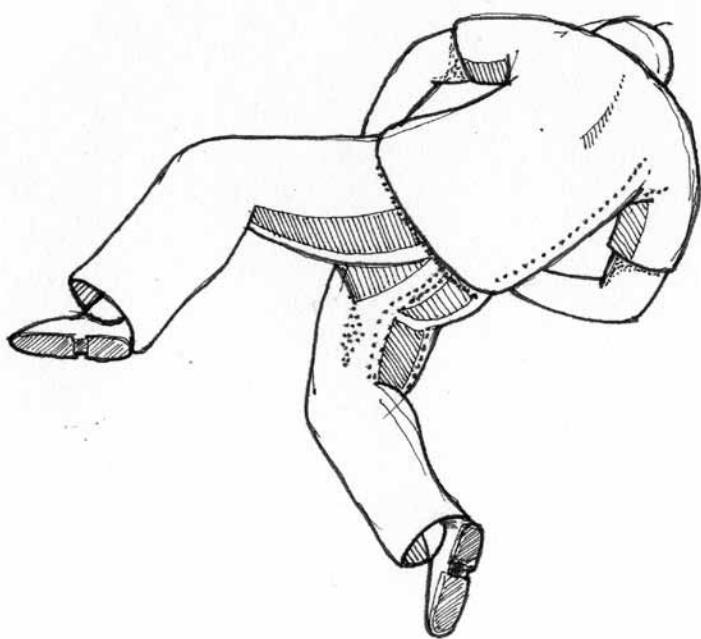
*navngiver guder
efter ting fundet
på vejen*

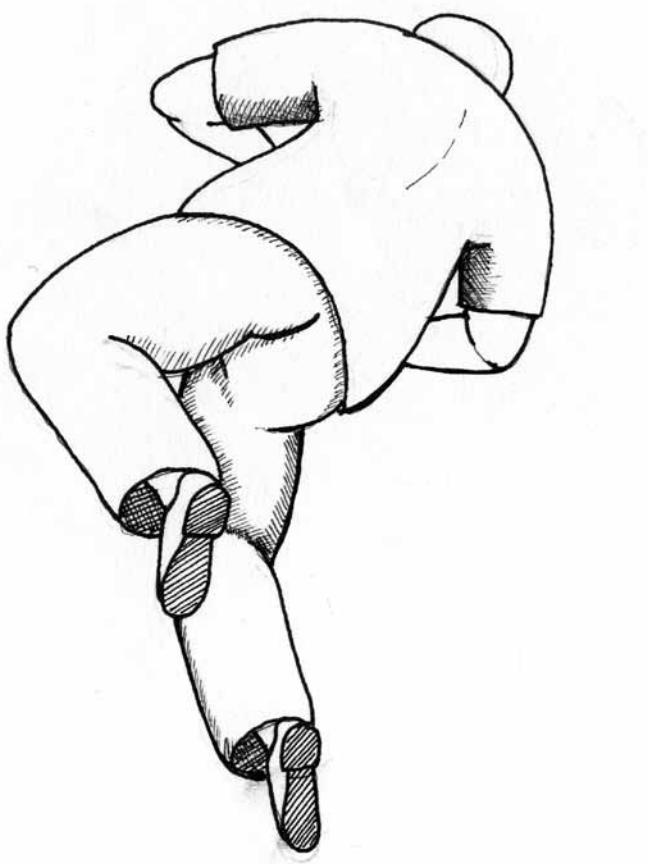
stirre

det må være nok

ud i luften

for denne søndag

you
live

natural law?

you
can

*when a language
dies from neglect*

count
flies

*there's only
'gun' left?*

du
lever

naturlov?

du
kan

*når et sprog dør
af misrøgt*

tælle
fluer

*er der kun
'riffel' tilbage?*

unwillingly

away from the heat

I start
a collection

I draw a map

of
dead
flies

of my ticklish zones

ufrivilligt

ude af varmen

starter jeg
en samling

tegner jeg et kort

af
døde
fluer

over mine kildne steder

this
heat

it hangs a while

I stick
to the floor

then it drops

the floor
sticks to me

the squashed mosquito

denne
hede

den hænger lidt

jeg klistrer
til gulvet

så falder den

gulvet klistrer
til mig

den maste myg

on the road
to Damascus

criss-crossing

the prophet's
bullets
against

Abraham's sky

the prophet's
bullets

armoured despair

på vejen
til Damaskus

på kryds og tværs

profetens
kugler
mod

under Abrahams himmel

profetens
kugler

armeret fortvivlelse

waitingroom

*24 hours
of rain*

how much
attention

my favourite drop

can one fly
bear?

was the first to fall

venteværelse

*24 timers
regn*

hvor meget
opmærksomhed

min yndlingsdråbe

kan én flue bære?

var den første der faldt

heatwave

where a part

I rediscover
the drip
drop

of the sky ends

of my watery
being

a dead spider

hedebølge

hvor en del

jeg genopdager
dryp-dryppet

af himlen ender

af min
vandige
eksistens

en død edderkop

out
of place

*from the lake
of battery fluid*

the black
butterfly

*the liquid shark
creates*

in
my place

a second moon

på
det forkerte
sted

*af søen
af batterivæske*

den sorte
sommerfugl

skaber den flydende haj

i mit
sted

en anden måne

brain's
boiling

cherry blossom viewing -

you begin
to envy

Bashō and Zappa wait

jellyfish

for the rats to cool

hjernen
koger

*mens de kigger på
kirsebærblomster*

du begynder
at misunde

venter Basho og Zappa

vandmænd

*på at rotterne
køler af*

on
the primordial
ocean

*tolerable temps
at last*

(when it was milk
and before Earth
rose)

the door facing North

a paper boat
adrift

is full of North

på
urhavet

*omsider tålelige
temperaturer*

(da det var mælk
og før Jorden
steg op)

*døren der vender
mod nord*

en drivende
papirbåd

er fuld af nord

slightly
baffled

*old
hurricane*

I was
born

*it
dies*

a human

as rain

lettere
forundret

gammel
orkan

blev jeg
født

den
dør

som
menneske

som regn

not on
the weather
map

*just behind
the shell*

the bit

*where stars
are stuck
(glued on I guess)*

where
the wind
ends

*the primordial
dog barks*

ikke
på
vejrkortet

*lige bag
ved skallen*

den bid

*hvor stjernerne
sidder
(limet fast vil jeg tro)*

hvor vinden
ender

gør urhunden

just one
of those days -

*giving time
the finger*

dawn

*I cool myself
in Perotin's*

weighs
too much

Notre Dame

blot én
af de dage -

*gi'r tiden
fingeren*

daggry

*jeg afkøler mig selv
i Perotins*

vejer
for meget

Notre Dame

two
yellow
leaves

twilight nation

that's

*a young girl
is handed*

how
it
begins

a machine gun

to
gule
blade

tusmørkeland

det'

*en ung pige
får overrakt*

sådan
det
begynder

en maskinpistol

rain
rain
rain

beheading
behanding
begodding

the monotony

what's left

set
in
sound

in the desert

regn
regn
regn

halshugning
håndsafhugning
gudsafhugning

monotonien

hvad er der tilbage

mejslet
i
lyd

i ørkenen?

it's how
it is
these days

what's the deal?

one cloud

*why would you
drown yourself
in my toilet*

joins another

black moth?

det'
som det er
i disse dage

hvad er meningen?

én sky

*hvorfor vil du
drukne dig selv
i mit toilet*

slutter sig til
en anden

sorte natsværmer?

like it
ever was

*carved in
water*

you can sit
in your room

another

and shout
at the world

thousand year kingdom

som det
altid har været

ridset i vand

du kan sidde
i din stue

endnu

og råbe
ad verden

et tusindårsrige

do your best
rain

*slowly
merging
with it*

the ocean
won't

*the darkening
half*

get any
wetter

of the globe

gør dit bedste
regn

*smelter
langsomt
sammen
med den*

havet
bli'r ikke

*den mørknende
halvdel*

vådere

af kloden

it's
the same
old

grating beets

that
cacophony

*while actors
play soldiers*

of isolated
older men

*their untried
wax like fingers*

yelling at the world
in their chosen
cages ...
too clean

it's just part
of the background
noise

to be real

det er
det samme
som altid

river rødbeder

den
kakofoni

*mens skuespillere
leger soldater*

fra isolerede
gamle mænd

*deres uprøvede
voksagtige fingre*

der skriger ad verden
i deres selvvalgte
bure ...

alt for rene

det' bare en del
af baggrundsstøjen

til at være virkelige

really too
caught up
in it

*not sure
that was the idea*

the wool
of the universe

the church bells call

to be anything
but a hairball

darkness down

virkelig
for viklet ind
i det

*ikke sikker på
at det var ideen*

universets
uld

*kirkeklokkerne
kalder*

til at være andet
end en hårbold

mørket ned

someone
to blame

beyond

two drunks

the trees

yell
at a swan

trees

nogen at
skyde skylden
på

hinsides

to
drukkenbolte

træerne

råber
ad en svane

træer

he drank
a river of rust

in my cell phone too

the young man

the blood

without
wings

of Africa

han drak
en flod af rust

også i min mobil

den unge mand

Afrikas

uden
vinger

blod

four full moons

the usual three chords

I adjust
the mindsetter

in whatever galaxy

to
'moderately thrilled'

*the blues is
the blues*

fire fuldmåner

*de tre sædvanlige
akkorder*

jeg justerer
sindskontrollen

*i hvilken som helst
galakse*

til
'moderat underholdt'

*er the blues
the blues*

Some notes on “parallel” haiku

The idea of the “parallels” (or just parallel writing) rose from an email exchange with Grant Hackett about having more than one dimension - one layer of meaning, additional threads of poetry, more poems in one poem - in a single haiku (or haiku based poem) or poem-unit. He chose to “weave” his monostich poems in a horizontal line and separate them by either () or by a difference in types (normal and italics) and I chose to work with parallel poems (or parts of/in a poem) in a vertical form. As far as haiku can contain multiple layers due to its brevity (what could be named as its conceptual value as we can almost look at a haiku on a page in the same way as we look at a painting) it is also burdened with the “single moment” nature (rightly or wrongfully) thus holding a limited capacity for internal juxtapositions (usually one set). Western haiku (in as far as it’s sprung from the American observation of haiku) is also burdened with the “here and now” (made up) dogma and the notion that it in some degree is a Zen practise; or rather that the oneness of mind was necessary for a haiku to be a “real” haiku. This might be right for some Japanese writers in the past and of course you can choose to apply this to your own work, but it’s not a dogma nor a prerequisite and it doesn’t really reflect the reality of the everyday mind of most of us. Despite being a persistent myth it has been pointed out again and again that “Zennish” approach is one “invented” in the West and by a group of people focusing on one aspect of Japanese tradition and is not a prerequisite for writing haiku. (It may come as a shock, but you don’t even have to want to be Japanese to write haiku).

Neither does this aspect in any way reflect the reality of ordinary people leading ordinary lives from whence haiku ideally should arise.

At any given point in time we all have a multitude of “minds” or thoughts/tracks of thought and this really stands out when we react to “outer” stimuli; when we come in contact with “the world”. Very few of us experience everyday happenings with a single mind, with just the one mind that is caught up in the process of experiencing. Our minds constantly scan for reference points in our personal “experience database” (all we’ve been through up till this point, our past and all knowledge we’ve acquired) and we rarely have one mind going about our daily lives unless, of course, we are under some kind of Zen training.

We all know this from our everyday life: we go to buy groceries and on the way we might think about eternity, family, what he or she said to us last night, we might get flashes from our childhood or youth ... and all kinds of thoughts, emotions, memories and association upon association not directly related to our walking to the shops. We might have a song in our

head, a slumbering feeling might be awakened by seeing something on our way, etc. We have a lot going on in our minds while observing (or engaging in) the world around us and a “parallel” is merely the acknowledgement of this fact and so it’s quite a bit away from “the pure (hypothetical) haiku-moment haiku”. None of us can write while “being in the moment” anyway, so why fake it? None of us can relay the “pure now and the aha moment” (represented in the haiku) without hindsight, reflection or non-attachment, so why bother pretending? I’ll repeat what I have said earlier: haiku must grow in and from our individual reality where we live, from what we do, what we’re part of culturally, historically and linguistically and how we each react to the world around us. Our reality is not only our material surroundings but also our interior reality: how we react to the “world” and what goes on inside us. If we fake it or try to “elevate” ourselves to a state of “poeticness” or “haikuness” seeking outside our real being present in the world in our time we detach our writing from it, and by doing so we drain haiku from substance. Haiku (and poetry in general) have this built-in “danger”. You have to be blind not to see how in mainstream haiku “situations of poetic beauty” are created for the sake of being “beautiful”, “poetic” and “deep” thus discarding the inherent power of haiku, the power to relay more than what comes across in the mere words themselves and by the power of suggestion to create or invoke deeper or wider connotations that rise within the reader based on his/her own experiences.

Ideally, the two parts (poems) of a “parallel” enable further juxtapositions (and the gap between these juxtapositions is where the reader can enter and where the genius of haiku really arises) and together they create (hopefully) a third poem, a synthesis of the two. Often they can be read vertically and horizontally thus creating a multitude of readings. This, of course, creates more interpretations and more opportunities for the reader and to some degree is a truer expression of the writer’s mind in a given situation. The question is if that is relevant ...

Again: basically my “parallels” are two simultaneous instances, two trains of “thought”, in juxtaposition with each other while often with their own juxtaposition. Not all are strictly haiku but of a haiku-like character. Sometimes a form like the narrative “cherita” (a form invented by Ai Li consisting of a one-line, a two-line and a three-line verse) is used as to put two “narratives” together, sometimes prose is used in a sort of “haiku”. Other short forms might be used as well. Longer forms would make the parallel as “form”/construction redundant.

When it comes down to it, the division of “outer” and “inner” world is an illusion. We are part of everything and everything is a part of us. We cannot be in the world (living) without acting in the material (outer) world; what we do will colour it and it will shape us. “Parallels” are merely an exploit

into our being in the world and what the world is in us and it transcends all borders between inside and outside. My writing of “parallels” is based on haiku, though some single tracks (the poems in the poem) might not be haiku as such. But what I strive to uphold is the soberness of haiku, the implicated and suggestive nature of haiku poetry not spelling out the explicit (private) emotional. I lay out a track of bread crumbs and the reader must supply the rest.

Højby, Denmark

Johannes S. H. Bjerg

Nogle tanker omkring "parallel" haiku

Ideen om "paralleller" (eller blot parallel digtning) groede ud af en samtale via email med Grant Hackett (amerikansk digter, som udelukkende skriver en-linje digte med sit eget kendetegn, som består i at digitets led er adskilt af et dobbelt kolon ":") om, at have mere end én dimension - eet meningslag, flere digteriske tråde, flere digte i eet digit - i et enkelt haiku (eller haikubaseret digit) eller "digit-enhed". Han valgte at væve to af sine en-linje digte (han kalder dem "monostich(s)" eller "monostich poems") horisontalt og adskille dem ved enten en forskel i typografi (normal vs kursiv) eller med (), og jeg valgte at arbejde med parallelle digte eller dele af digte (eller dele inde i digitet) i en vertikal form. For så vidt som haiku kan indeholde mange lag på grund af den korte form (det, der kunne kaldes dets konceptuelle værdi, idet vi kan betragte (se på) et haiku næsten som vi ser på et maleri), er det også "bebyrdet" med fokuseringen på "et enkelt øjeblik" (berettiget/uberettiget) og har således i sig en begrænset kapacitet for "modstillinger" ("juxtaposition" er det engelske ord, der betegner modstillingen af et (flertal af) haikus to billede); sædvanligvis eet sæt. Vestlig haiku (for så vidt, den er udsprunget af den amerikanske opfattelse af haiku, som den har udviklet sig siden 1950'erne) er ligeledes bebyrdet med opfattelsen af "her og nu"-dogmet (konstrueret, postuleret) og den opfattelse, at haiku i en eller anden grad er en zenprakssis; eller rettere, at en sindets enhed, et fokuseret, renset sind, er nødvendigt for at et haiku kan være "et rigtigt" haiku. Dette kan være rigtigt for nogle japanske forfattere i fortiden, og selvfølgelig kan man vælge, at bruge zen som udgangspunkt eller redskab i eens eget arbejde, men det er ikke et dogme eller en forudsætning, og det afspejler slet ikke virkeligheden for det hverdagssind, de fleste af os har. Udover at være en vedholdende myte, er det gentagne gange blevet vist, at den "zenagtige" tilgang til haiku er "opfundet" i vesten af en gruppe mennesker, der fokuserede på dette ene aspekt af japsk tradition og det er ikke en forudsætning for at skrive haiku. (Det kan komme som et chok, men man behøver faktisk ikke engang at ønske, man var japaner, for at skrive haiku).

Ejheller afspejler dette aspekt på nogen som helst måde virkeligheden i almindelige menneskers almindelige virkelighed, hvorfra haiku ideelt set (og helst) skulle komme.

På ethvert givet tidspunkt har vi alle "flere sind" eller tanker/spor af tanker, og denne virkelighed bliver klar, når vi reagerer på "ydre stimuli"; når vi kommer i kontakt med "verden". Meget få af os oplever hverdagens

hændelser med en "sindets enhed", med dette ene sind (opmærksomhed) fuldt optaget af selve processen af at opleve, at handle. Vore sind scanner uophørligt efter referencepunkter i vores "oplevelsesdatabase" (alt, vi har været igennem frem til dette tidspunkt, vores fortid og al viden, vi har tilegnet os), og vi har sjældent "et samlet sind" i hverdagens trummerum med mindre, selvfølgelig, vi undergår en eller anden form for zentræning. Vi genkender alle dette fra vores hverdagssliv: vi går i byen for at købe ind og på vejen kan vi f.eks. komme til at tænke på evigheden, familien, hvad hun eller han sagde i går aftes, vi ser måske løsrevne billeder fra vores barn- eller ungdom ... og alle mulige slags tanker, følelser, erindringer og association på association, der tilsyneladende ikke er forbundet med netop at gå på indkøb. Vi har måske en sang i hovedet, en slumrende følelse kan måske blive vækket tillive af noget, vi ser på vejen o.s.v. Der foregår altid meget i vore hoveder, når vi observerer - eller engagerer os i - verden omkring os. En "parallel" er blot en accept af dette faktum, og som sådan er den temmelig langt fra "det rene (hypotetiske) haiku-øjeblik". Ingen af os kan alligevel skrive uden eftertanke, reflektion eller ikke-tilknytning, mens "vi er i øjeblikket" (som beskrevet i haikuet), så hvorfor bruge energi på at lade som om? Jeg vil gentage, hvad jeg har sagt før: haiku må gro ud af og i den individuelle virkelighed, vi hver især lever i, fra det vi gør, hvad vi er en del af rent kulturelt, historisk og sprogligt, fra hvordan vi hver især reagerer på "verden" og hvordan den påvirker os. Vores virkelighed er ikke kun vores fysiske, materielle omstændigheder men også det, der findes inde i os. Hvis vi forstiller os eller prøver at "løfte" os selv til "en digterisk sfære" eller "haiku-hed" og søger udover, væk fra, vores virkelige væren tilstede i verden (sådan som vi nu engang er det), løsriver vi vores skrivning fra den (virkeligheden), og således dræner vi haiku for dets substans. Haiku (og poesi i al almindelighed) har den indbyggede "fare". Man skal være blind for ikke at se, hvordan der mainstream haiku kreeres "situationer af poetisk skønhed" bare for, at det skal være pænt, poetisk og "dybt" og således tilsladesættes haikus iboende kraft og styrke, styrken til at formidle mere end det, der fremgår af ordene selv, kraften, der ligger i at antyde eller vække dybere eller bredere overtoner, der opstår i læseren baseret på hans/hendes egne oplevelser.

Ideelt giver de to dele (digte) i en "parallel" muligheder for flere "modstillinger" (og mellemrummene mellem modstillingerne er dér, hvor læseren kan komme ind og hvor det særligt geniale ved haiku sker) og tilsammen danner de (forhåbentlig) et tredje digt, en syntese af de to. Ofte kan de også læses horisontalt og således opstår der flere læsninger af samme "parallel". Dette giver selvfølgelig mulighed for flere fortolkninger ligesom læseren

også er friere stillet, og denne struktur er i nogen grad et mere sandfærdigt udtryk for forfatterens sind i et givet øjeblik. Spørgsmålet er så, om det er relevant ...

Igen: mine "paralleller" er to samtidige øje-blikke, to tankespor, to "hvad sker der omkring mig og i mig på dette tidspunkt" stillet overfor hinanden og med deres egne indbyggede modstillinger. Ikke alle er "haiku", men af en haiku-agtig karakter. Nogle gange anvender jeg en som den narrative "cherita" (en form skabt af Ai Li bestående af et vers på en linje, et vers på to linjer og et på tre linjer) for at sætte to narrativer overfor hinanden. Andre korte former kan anvendes. Længere former vil gøre "parallelen" som form/konstruktion overflødig.

Når det kommer til adskillelsen af "ydre" og "indre" verden, er det en illusion. Vi her en del af helheden og helheden er en del af os. Vi ikke kan være i verden (leve) uden at handle i den ydre (materielle) verden, og det vi gør, vil farve den og den vil forme os. "Parallellerne" er blot en udforskning af, at være tilstede i verden og hvordan, den er tilstede i os, og de transcenterer alle grænser mellem ydre og indre. Mine "paralleller" er baseret på haiku skønt nogle spor (digte i digtet) ikke er haiku som sådan. men hvad jeg bestræber mig på at overholde, er haikuens nøgternhed, det implicitte, det antydede og ikke det eksplícitte (private) følelsesmæssige. Jeg lægger et spor af krummer, og så må læseren selv komme med resten.

Højby, Danmark

Johannes S. H. Bjerg

